Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ΕΞ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ

Ἀπὸ κανένα Ἑλληνικὸ σπίτι δὲν πρέπει νὰ λείπῃ
Ο «ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Εἶνε ἡ πλέον εὐχάριστος ἔκδοσις ἑλληνικῆς ἐφημερίδος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

«ΕΣΚΟΤΩΣΑ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗ ΜΟΥ, ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΠΡΟΣΕΒΑΛΛΕ!»

Τὰ χθὲς ληφθέντα γαλλικὰ φύλλα δημοσιεύουν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς Καμπάν, ὁ ὁποῖος ἐσκότωσε τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον τὸν συνταγματάρχην του Καγιόν, διὰ λόγους ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας, ὅπως ἀνέγραψε πρὸ ἡμερῶν ἡ «Ἀκρόπολις», κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου τοῦ Σοὺς (Τύνις) εἰς 5ετῆ εἱρκτήν. Ἀπολογούμενος ὁ ὑπολοχαγὸς Καμπὰν διὰ τὴν φονικὴν πρᾶξιν του, εἶπεν, ὅτι ἠναγκάσθη νὰ παρέμβῃ κατὰ μίαν ἐκδρομὴν ποὺ ἔκαμε μαζὶ μὲ τὸν συνταγματάρχην του, εἰς τὴν ἔρημον τῆς Τύνιδος, εἰς τὴν ἐκραγεῖσαν λογομαχίαν μεταξὺ τοῦ ζεύγους Καγιόν, διότι ὁ συνταγματάρχης ἐξύβρισε τὴν σύζυγόν του, κυρίαν Καγιόν. «Καὶ τί θέσιν εἴχατε σεῖς νὰ ἐπέμβητε;» τὸν ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος. «Ὁ συνταγματάρχης μου ὡμίλησε βαναύσως εἰς τὴν γυναῖκα του, διότι ἐκείνη τοῦ ἔκαμε παρατηρήσεις, ἐπειδὴ ἐρωτοτροποῦσε μὲ τὴν Περέν!»... Ἡ Κα Περέν, σημειωτέον, εἶνε ἡ σύζυγος τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ ἀποικιακοῦ στρατοῦ κ. Περέν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ φονευθεὶς συνταγματάρχης εὑρίσκετο εἰς ἐρωτικὰς σχέσεις. «Ἐφονεύσατε τὸν συνταγματάρχην σας μὲ ψυχραιμίαν, διότι ἡ πρώτη σφαῖρα ποὺ τοῦ ἐρρίψατε τὸν βρῆκε στὴν καρδιά, ἡ δευτέρα στὸ χέρι καὶ ἡ τρίτη στὸ ἧπαρ, εἶπεν ὁ πρόεδρος εἰς τὸν ὑπολοχαγόν. Εἶνε γνωστόν, ἐξ ἄλλου, ὅτι εἶσθε ἄριστος σκοπευτής.» «Δὲν εἶν' ἀλήθεια. Τὸν ἐσκότωσα γιατὶ μὲ προσέβαλε, φερόμενος ὅπως ἐφέρθη, ἐπρόσθεσε περαίνων τὴν ἀπολογίαν του ὁ Καμπάν.» Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας ὁ ὑπολοχαγὸς κλαίει κοντὰ στὸν πατέρα του, ἀναμένων τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

ΕΝΩ Η ΚΑΚΟΚΑΙΡΙΑ ΜΑΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Η ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΣΤΟΝ ΑΡΓΑΛΕΙΟ... ΟΛΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟ ΥΦΑΝΤΗΡΙΟ!

ΠΩΣ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗ Η ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΩΒΑ. — ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ.—500 ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΕΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΓΗ ΩΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΟΥΣ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥΣ.

Ἂν θέλετε νὰ θαυμάσετε τὴν Ἑλληνίδα χωριατοπούλα στὴ δουλειά της, ὄχι μονάχα στὴ δουλειὰ τοῦ χωραφιοῦ, τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ κήπου, μὰ στὴ δουλειὰ τοῦ ἀργαλειοῦ, πηγαίνετε στὴν Ἀράχωβα.

Τώρα τὸν χειμῶνα, ὅταν ὁ Παρνασσὸς κουκουλώνῃ τὸ ὥμορφο χωριὸ μὲ τὰ χιόνια του καὶ τοὺς πάγους, ὅταν ἡ ζωὴ περνάῃ σὲ μιὰ νάρκη κάτω ἀπὸ τὸν κατάλευκο μανδύα ποὺ ἁπλώνεται παντοῦ, μέσα στ' ἀραχωβίτικα σπίτια ἀντηχεῖ ὁ θόρυβος τοῦ ἀργαλειοῦ, ἀπὸ τὰ βαθειὰ χαράματα ὡς τὸ μεσημέρι καὶ ἀπὸ τὸ μεσημέρι πάλι ὡς τὴ νύχτα. Πεντακόσιοι καὶ πλέον ἀργαλειοὶ δουλεύουν σ' ὅλο τὸ χωριό, ἕνας, δυὸ καὶ τρεῖς πολλὲς φορὲς σὲ κάθε σπίτι, γιὰ νὰ βγάλουν τὰ περίφημα ἀραχωβίτικα ὑφαντά, ποὺ εἶνε τόσο γνωστὰ στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὶς διάφορες ἐκθέσεις. Ἑκατοντάδες γυναικεῖα χέρια ἀπασχολοῦνται μὲ τὸ ἀδράχτι καὶ τὴ σαγίτα, ὑφαίνουν στὸν ἀργαλειὸ καὶ βγάζουν τὰ ὡραῖα μάλλινα ὑφάσματα μὲ τὶς καθ' αὐτὸ ἑλληνικὲς διακοσμήσεις, ποὺ στολίζουν σήμερα πολλὰ ἀθηναϊκὰ σπίτια.

Ἀραχωβίτισσα στὸν ἀργαλειό

Ἀλλ' ἀξίζει νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς πῶς πῆρε μιὰ ἀνάπτυξι σημαντικὴ ἡ ὑφαντικὴ στὴν Ἀράχωβα καὶ πῶς ἀπὸ λίγους ἀργαλειοὺς ποὺ δούλευαν πρῶτα, σήμερα ἐξειλίχθη ὁλόκληρος ἡ κωμόπολις σ' ἕνα μεγάλο, ἕνα ἀπέραντο ἐργαστήριο, ποὺ δὲν σταματάει τὴ δουλειὰ μέρα-νύχτα.

Πρὶν ἀπ' τὸ 1927 τ' ἀραχωβίτικα σπίτια εἶχαν βέβαια ἀργαλειούς, οἱ ἀργαλειοὶ ὅμως δούλευαν ἕνα - δυὸ μῆνες τὸ χρόνο, ὑφαίνοντας ἀπὸ τὸ μαλλὶ τῶν προβάτων καὶ κοπαδιῶν τοῦ χωριοῦ γενικῶς ὅ,τι ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ σπιτιοῦ. Μὲ τὶς Δελφικὲς Ἑορτὲς καὶ τὸ ἀραχωβίτικο περίπτερο ὑφαντῶν, ποὺ ἔστησε μιὰ ἄξια καὶ ἐνεργητικὴ Ἀραχωβίτισσα, ἡ Γιαννούλα Κρίκου, μὲ τὴν κόρη της Καλὴ Γ. Γρατζιώτη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκλησιν τῆς κ. Εὔας Σικελιανοῦ, ἡ δουλειὰ τοῦ ἀργαλειοῦ πῆρε μιὰ σημαντικὴ ἀνάπτυξι. Παρ' ὅλες τὶς ζημιὲς τοῦ περιπτέρου, ζημιὲς ποὺ ὀφείλονται εἰς ἔλλειψιν φυσικὰ ἐπιχειρηματικοῦ πνεύματος καὶ ἐμπορικῆς πείρας, τ' ἀραχωβίτικα ὑφαντὰ ἐξετιμήθησαν. Ἄρχισε σιγὰ-σιγὰ ἡ ζήτησις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὶς ἄλλες πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὕστερα κι' ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, κι' ἔτσι ἡ γυναῖκα τῆς Ἀράχωβας βρῆκε ἐκτίμησι τῆς ἐργασίας της στὴν ἀγορά, γιὰ νὰ φτάσῃ σιγὰ-σιγὰ νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν πεντακόσιους καὶ πλέον ἀργαλειούς, ποὺ ἐργάζονται τώρα μέρα - νύχτα!

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐντατικῆς αὐτῆς γυναικείας δουλειᾶς ποὺ τιμᾷ τὴν Ἑλληνίδα χωριατοπούλα, ἦταν νὰ πλουτισθῇ ἡ ἀθηναϊκὴ ἀγορὰ μὲ μάλλινα ἀνδρικὰ ὑφάσματα ἀραχωβίτικα, μὲ ὑπέροχα γυναικεῖα ὑφάσματα ζεστά, ὁλόμαλλα καὶ μὲ γοῦστο μοναδικό, μὲ ὁλόμαλλες κουβέρτες τοῦ ὕπνου διαφόρων σχεδίων καὶ χρωματισμῶν, μὲ χαλιά, κουρτίνες, ντιβάνια, διαδρόμους, μαξιλάρια, τσάντες, καλύμματα τραπεζῶν καὶ διαφόρων ἐπίπλων, τραπεζομάνδηλα καὶ ἕνα πλῆθος ὡραίων ὑφαντῶν, ποὺ θἄθελε κανεὶς στήλες νὰ τὰ ἀπαριθμήσῃ. Τελευταίως κοντὰ στὰ μάλλινα ἤρχισαν νὰ παράγωνται καὶ πάνινα ὑφαντὰ μὲ νήματα τῶν ἀθηναϊκῶν ἐργοστασίων, πάνινες τσάντες, καλύμματα ἐπίπλων, κουρτίνες πάνινες, τραπεζομάνδηλα, φυλιωτὰ διάφορα καὶ ὁλόκληρες προῖκες κοριτσιῶν ἀπὸ τὴν Ἄμφισσα, τὴ Λιβαδιά, τὰς Θήβας καὶ ἄλλας πόλεις. Ὤθησιν μεγάλην ἔδωσαν στὴν ἀνάπτυξι τῆς ἀραχωβίτικης ὑφαντικῆς τῶν ἑλληνικῶν σχεδίων ἡ «Ἑλληνικὲς Τέχνες» ποὺ διοργανώνουν τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑφαντῶν. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ὡραῖα ἐκθέματα εἶνε προϊόντα τῆς ἐργασίας ἑκατοντάδων κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν τῆς Ἀράχωβας ποὺ περνοῦν σκυμμένες στὸν ἀργαλειὸ μὲ ἐπιμέλεια καὶ προσοχή, ἐξοικονομῶντας πολλὲς φορὲς τὰ χειμωνιάτικα ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ των.

Ἀπὸ τοὺς πιὸ φημισμένους ἀργαλειοὺς τῆς Ἀράχωβας, ποὺ συνεργάζονται μὲ τὶς «Ἑλληνικὲς Τέχνες» ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς κ. Γιαννούλας Κρίκου, εἶνε οἱ ἀργαλειοὶ τῶν: Ἀγγελικῆς Οἰκονόμου, Λουκίας Τρούβαλη, Αἰκατερίνης Γκίκα, Ἀσήμως Καραβίτη, Μόρφως Διαλεμένου, Ἀλτάνας Κρίκου, Παγώνας Γκρατσιώτη, Εὐσταθίας Γεωργίου, Εὐμορφίας Γεωργίου, Ἑλένης Παπαλέξη, Χρυσούλας Κοπανιᾶ, Ζαφείρως Ταλλιάνη, Στυλιανῆς Οἰκονόμου, Ὀρσανίας Γκρανιτσιώτη, Κοντυλίας Κλεφτάκη, Γεωργίας Ἀναγνου καὶ πολλῶν ἄλλων. Φθάνει νὰ πῇ κανείς, ὅτι στὴν Ἀράχωβα ἐργάζονται στὸν ἀργαλειὸ σήμερα κορίτσια δεκατριῶν καὶ δεκατεσσάρων χρονῶν, γυναῖκες καὶ γερόντισσες, ποὺ ἔχουν μπῇ σὲ βαθειὰ γηρατειά.

Ὅτι δὲν μένει γυναῖκα μὲ σταυρωμένα χέρια, ὅτι αὐτὴ ἴσια-ἴσια τὴν ἐποχὴ τοῦ χρόνου, τὴν ἐποχὴ ποὺ τὰ χιόνια σκεπάζουν τὸ χωριό, οἱ ἀργαλειοὶ τῆς Ἀράχωβας δουλεύουν ἀκατάπαυστα, ἀπ' τὴν αὐγὴ ὡς τὸ βράδυ καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς, μὲ τὸ τρίξιμο τοῦ ἀργαλειοῦ, ἀντηχεῖ σὲ κάθε σπίτι, ἀπὸ τὸ πιὸ ἀρχοντικὸ ὡς τὸ πιὸ φτωχό.

Ἀνάλογη ὅμως μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῆς ἀραχωβίτικης ὑφαντικῆς δὲν εἶνε καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν.

Ὑπάρχουν κορίτσια, ποὺ ξυπνοῦν στὶς τρεῖς, στὶς τέσσερες τὸ πρωὶ τὸν χειμῶνα καὶ πιάνουν δουλειὰ στὸν ἀργαλειό. Ἐργάζονται ὅλη τὴν ἡμέρα, ὡς τὸ μεσημέρι καὶ τὸ ἀπόγευμα ξαναρχίζουν τὴ δουλειὰ ὡς τὴ νύχτα. Καὶ ἡ ἀμοιβὴ των, τὸ μεροκάματο ποὺ πραγματοποιοῦν ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν ἐντατικὴν ἐργασία μόλις φθάνει τὶς 25, 30 καὶ 35 δραχμές. Οἱ καλύτεροι ἀργαλειοί, φυσικά, πληρώνονται ἀκριβώτερα, ἀλλὰ γενικῶς ἡ δουλειὰ τῶν γυναικῶν τῆς Ἀράχωβας, ποὺ μὲ μεγάλες προσπάθειες ἀναπτύσσουν ἕναν παραμελημένον ὡς τώρα κλάδον γυναικείας ἐργασίας, δὲν ἀμείβεται ὅσο ἀξίζει ἡ μεγάλη αὐτὴ προσπάθεια. Καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ μέριμνα, ὥστε ἡ δουλειὰ τῆς Ἑλληνίδος ἐργάτριας τοῦ χωριοῦ, ἡ δουλειὰ τῆς γυναίκας ποὺ κινεῖ τὸν ἀργαλειὸ καὶ τρέφει τὴν οἰκογένειά της, νὰ μὴ γίνῃ ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως, τώρα πρὸ πάντων, ποὺ τὰ προϊόντα της ἤρχισαν νὰ γίνωνται γνωστὰ καὶ περιζήτητα, ὄχι μόνον στὴν ἐπαρχιακὴ Ἑλλάδα καὶ στὴν πρωτεύουσα, μὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό.

Κ. ΣΤΟΥΡΝΑΣ

ΔΥΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ

ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΩΜΑΝΤΖΟ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΕΓΚΕΡΘ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΟΗΤΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΟΥ ΖΑΝ ΚΙΕΠΟΥΡΑ

«ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΜΕ ΣΑΝ ΔΥΟ ΚΟΙΝΟΙ ΘΝΗΤΟΙ»!

ΑΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ «ΜΟΥΣΑΣ» ΤΟΥ ΣΟΥΜΠΕΡΤ. — ΟΤΑΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟΝ. — ΜΙΑ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΒΡΑΔΥΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ. — ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ ΤΗΣ. — Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΔΡΑΣ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΖΗΤΗΣΕ ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ ΗΤΟ ΕΝΑΣ ΧΩΡΙΚΟΣ ΜΕ ΕΠΤΑ ΑΓΕΛΑΔΕΣ!

[Εἰς τὸ χθὲς ληφθὲν τεῦχος τοῦ μεγάλου κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ «Πούρ Βού» δημοσιεύεται τὸ κατωτέρω ἄρθρον, γύρω ἀπὸ τὸ εἰδύλλιον τῶν δύο δημοφιλῶν ἀστέρων τῆς ὀθόνης, τῆς Μάρθας Ἔγκερθ καὶ τοῦ Ζὰν Κιεπούρα:]

«Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ἕνας δημοσιογράφος ἐπῆγε νὰ ἰδῇ τὴν Μάρθα Ἔγκερθ, τὴν ἀπαράμιλλη ξανθὴ βεντέττα τῆς «Συμφωνίας τοῦ Σοῦμπερτ» καὶ τὴν ἠρώτησεν ἂν ἀληθεύῃ ἡ εἴδησις τῶν προσεχῶν ἀρραβώνων της μὲ τὸν Ζὰν Κιεπούρα, ἐκείνη, ποὺ εἰς τὴν ὀθόνην ἐζωντάνεψε τόσον ἀριστοτεχνικὰ τὴν μοῦσα τοῦ μεγάλου μουσικοῦ Σοῦμπερτ, ἐφώναξε:

— Ναί, εἶν' ἀλήθεια! Μὰ γράφτε, ὅτι δὲν πρόκειται καθόλου γιὰ ἕναν ἀπὸ τοὺς ρεκλαμαδόρικους γάμους, ποὺ κάνουν συνήθως ἡ βεντέττες τῆς ὀθόνης καὶ τοῦ θεάτρου, κάθε ἑβδομάδα, γιὰ νὰ χωρίσουν τὴν ἑπομένη. Συναντηθήκαμε σὰν δύο κοινοὶ θνητοὶ καὶ ἀγαπηθήκαμε μὲ τὴν εἰλικρίνεια, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ἠγαπῶντο καὶ δύο ἄσημοι νέοι καὶ ἡ μόνη μας, ἐξ ἄλλου, φιλοδοξία εἶνε νὰ ζήσωμε ἥσυχοι κι' εὐτυχισμένοι, χωρὶς θόρυβο!

Καὶ αὐτὰ μὲν εἶπεν ἡ γόησσα τοῦ κινηματογράφου.

Ἕνας ἄλλος ὅμως δημοσιογράφος ἐπῆγε στὴ Ρώμη, εἶδε τὸν Κιεπούρα, ποὺ δικαίως θεωρεῖται σήμερα ὡς διάδοχος τοῦ Καροῦζο καὶ τὸν ἠρώτησε ἂν ἀληθεύῃ ἡ πληροφορία τῶν ἀρραβώνων του μὲ τὴν Μάρθαν.

— Ναί, εἶν' ἀλήθεια... Μὰ πρὸς Θεοῦ! ἐφώναξεν ὁ γόης τραγουδιστής, ὁ γάμος μας δὲν μοιάζει μὲ τοὺς συνήθεις γάμους τῶν ἀστέρων!

Ἔτσι ἐπληροφορήθηκαν οἱ ἀπειράριθμοι θαυμασταὶ τῶν δύο καλλιτεχνῶν, ὅτι σὲ λίγο ἡ Μάρθα Ἔγκερθ θὰ γίνῃ κυρία Κιεπούρα.

Καὶ ὅταν προχθὲς ἕνα σύντομο τηλεγράφημα ἀνήγγειλε στὴν Ἔγκερθ, ὅτι ὁ ἀρραβωνιαστικός της εἶνε βαρειὰ ἄρρωστος, ἀπὸ μία αἰφνιδία ἀρρώστεια, ἡ Μάρθα ἔτρεξε μεσάνυχτα στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Βουδαπέστης, γιὰ νὰ γιατροὶ ποὺ τὸν κουράρουν, δὲν πάρῃ τὸ ἀεροπλάνο, ποὺ θὰ τὴν ἔφερνε κοντὰ στὸ προσκέφαλλο τοῦ ὡραίου Κιεπούρα. Χιλιάδες γυναικῶν, ἐξ ἄλλου, ποὺ θαυμάζουν τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι τῆς ὀθόνης, ἐζήτησαν μὲ ἀγωνία νὰ πληροφορηθοῦν νέα γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ γόητος τραγουδιστοῦ.

Τὰ περιστατικά, ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἀρρώστησεν ὁ Ζὰν Κιεπούρα, μοιάζουν τόσον μὲ τὴν ὑπόθεσιν ἑνὸς τελευταίου φίλμ, ὥστε ἂν οἱ ἐφοβοῦντο γιὰ μιὰ στιγμὴ γιὰ τὴν ζωή του, θὰ ἐνόμιζε κανείς, ὅτ' ἡ ἀρρώστεια τοῦ γόητος δὲν ἦταν, παρὰ μία διαφημιστικὴ ἐμανούβρα».

Μία ἡμέρα, ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ἀλησμόνητη βραδυὰ στὴν Ὄπερα τῆς Βιέννης, ὅπου ὁ Κιεπούρα ἔδρεψε τὶς δάφνες τοῦ μεγαλυτέρου θριάμβου του, πολὺς κόσμος, ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος, ἐπερίμενε τὸν γόητα τραγουδιστὴ στὴν ἔξοδο τοῦ θεάτρου. Καὶ ὅταν ἐκεῖνος ἐνεφανίσθη, μοιράζοντας αὐτόγραφα, ἐστάθηκε ἀδύνατο νὰ προχωρήσῃ μέσα ἀπὸ τοὺς θαυμαστάς του, γιὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ τὸν ἐπερίμενε.

Ἔχομε πολλὰ λεπτὰ γιὰ νὰ 'ρθοῦμε στὴν Ὄπερα... Τραγουδῆστε μας κάτι ἀπὸ τὴν «Τόσκα».

Μὲ δυὸ λόγια, ὁ ἐκλεκτὸς τενόρος δὲν ...ρεσε ν' ἀντισταθῇ στὶς παρακλήσεις αὐτὲς καὶ καταμεσῆς στὴν Ὄπερνιγκ, τὴν κεντρικώτερη πλατεῖα τῆς Βιέννης, ὑπὸ τὰ καταμαγεμένα βλέμματα τῶν ἀστυφυλάκων καὶ ἐμπρὸς σ' ἕνα ἀπειράριθμο πλῆθος, ποὺ κατέκλυζε τὴν πλατεῖα καὶ τὰς γειτονικὰς παρόδους, ἐτραγούδησε τὸ «Ἀντίο» ...ς «Τόσκας».

Καὶ ἐνῷ τὸ πλῆθος ἐγινότανε ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ πολυαριθμότερο, ἔξαφνα, μία γυναικεία φωνὴ ἀκούσθηκε, γεμάτη ἀπὸ ἕναν τρελλὸ ἐνθουσιασμό:

— Τραγουδῆστε μας κάτι! Δὲν

Γιὰ κακή του τύχη ὅμως, αὐτὸ τὸ ἀνεπάντεχο «ἰντερμέτζο» δὲν τοῦ ἔδωσε τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸ ν' ἀναπαυθῇ, γιατὶ ἀμέσως ἔπειτα ἀπ' αὐτό, ὁ Κιεπούρα ἐπῆρε τὸ τραῖνο, ποὺ θὰ τὸν ἔφερνε στὴ Βαρσοβία, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ τραγουδήσῃ.

Μόλις ἀνέβηκε στὸ τραῖνο, αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτό του ἀδιάθετο. Φθάνει στὴν πολωνικὴ πρωτεύουσα καὶ ἀναγκάζεται νὰ κρεββατωθῇ, γιατὶ ὁ πυρετός του ἦταν μεγάλος. Ἔτσι, ἀρρώστησεν ὁ γόης τραγουδιστής.

Μὴ νομίσετε ὅμως, ὅτι ἡ ἀρραβωνιαστικιὰ τοῦ Κιεπούρα, ἡ ξανθὴ γόησσα Μάρθα Ἔγκερθ, εἶνε λιγώτερο δημοφιλής. Κάτι παρόμοιο ἔπαθε κι' ἐκείνη, λίγες ἡμέρες πρίν, στὸν σταθμὸ τῆς Τιμιζοάρας στὴ Ρουμανία, ὅπου ἀναγκάσθηκε νὰ καταφύγῃ στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο τοῦ σταθμάρχου γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ ἀμέτρητο πλῆθος τῶν θαυμαστῶν της, ποὺ εἶχαν περιτριγυρίσει τὸ αὐτοκίνητό της καὶ τὴν ἐπερίμεναν μὲ ἀγωνία. Ἡ ξανθὴ Μάρθα ἐχρειάσθηκε νὰ μείνῃ πολλὲς ὧρες στὸ γραφεῖον τοῦ σταθμάρχου, ὥς ὅτου... τώσκασε ἀπὸ μία μυστικὴ ἔξοδο τοῦ σταθμοῦ καὶ μπῆκε σ' ἕνα κλειστὸ ἁμάξι, γιὰ νὰ πάῃ στὸ ξενοδοχεῖο.

Μία ἄλλη φορὰ πάλι στὸ Βουκουρέστι, τὸ πλῆθος γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἰδῇ ἀπὸ κοντὰ τὴ «Μοῦσα» τοῦ Σοῦμπερτ, ἔσχισε τὸ κάλυμμα τοῦ αὐτοκινήτου της, τὴν... κατεδίωξε μέχρι τοῦ ξενοδοχείου της, ἐχάλασε τὸ «ἀσανσέρ», ἀνάγκασε τὴν Μάρθα νὰ μείνῃ δύο ὁλόκληρες ὧρες μέσα σ' αὐτό, γιατὶ εἶχε σταθῆ τὸ «ἀσανσέρ» μεταξὺ δύο πατωμάτων.

Καὶ ὅταν ἐπὶ τέλους ἡ Μάρθα κατώρθωσε καὶ βγῆκε σῶα καὶ ἀβλαβὴς ἀπὸ τὸ «ἀσανσέρ» τὸ πλῆθος τὴν κατεδίωξεν ἔξαλλο μέχρι τοῦ δωματίου της καὶ ἐκακοποίησε τὴν μητέρα της, ποὺ ἀπεπειράθη νὰ γλυτώσῃ τὴν κόρη της ἀπὸ τὶς μανιακὲς αὐτὲς ἐκδηλώσεις, σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε ἡ μητέρα τῆς Ἔγκερθ ἐχρειάσθηκε νὰ μείνῃ πολλὲς ἡμέρες κρεββατωμένη...

— Καὶ δὲν εἶσθε ὑπερήφανη, Μάζυ, (εἶνε τὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα τῆς Μάρθας) γιὰ τὴν δημοτικότητά σας αὐτή; τὴν ρώτησεν ἡ Βιεννέζα δημοσιογράφος. Εἶσθε τόσο νέα ἀκόμη!...

— Ἄ, ὄχι, δὲν εἶμαι τόσο νέα. Ἔχω ἕνα τέτοιο καλλιτεχνικὸ παρελθόν, ὥστε μοῦ φαίνεται, ὅτι ἐγήρασα πιά!...

— Πόσων ἐτῶν εἶσθε;

Μετὰ ἕνα μικρὸν δισταγμόν, ἡ Μάρθα ἀπήντησε μ' ἕνα χαριτωμένο χαμόγελο:

— Τὸν Ἀπρίλιον, ποὺ ἔρχεται, μπαίνω στὰ εἴκοσι δύο.

— Δὲν μᾶς λέτε κάτι γιὰ τὰ πρῶτα σας βήματα, στὸν κινηματογράφο;...

— Ὁ Ριχάρδος Αἴσμπεργ μὲ ἔβαλε νὰ παίξω γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἕνα φίλμ, τὸ ὁποῖον ἀργότερα ἡ λογοκρισία ἀπηγόρευσε στοὺς κάτω τῶν 18 ἐτῶν ἐφήβους. Καὶ ὅμως ἐγὼ ποὺ ἔπαιζα τὸν πρῶτο ρόλο σ' αὐτό, δὲν ἤμουν παρὰ 17 ἐτῶν!

— Καὶ ἡ μεγαλύτερή σας ἐπιτυχία;...

— Ἦταν ἡ στιγμή, ποὺ παρουσιάσθηκα στὸ «Καπιτόλ» τοῦ Λονδίνου, σὲ μιὰ παράστασι, στὴν ὁποίαν ἐτίμησαν οἱ ἄγγλοι βασιλεῖς, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ μεγάλος συγγραφεὺς Μπερνὰρ Σόου. Ὁ Σόου μάλιστα μ' ἐπροσκάλεσε στὸ σπίτι του καὶ ἔτσι γινήκαμε δυὸ καλοὶ φίλοι.

— Καὶ ποιὸς σᾶς πρωτοζήτησε εἰς γάμον;

— Εἶνε παράξενο, μὰ θὰ σᾶς τὸ ἐξομολογηθῶ. Μιὰ ἡμέρα, ὅταν ἤμουν στὸ Βερολῖνον, ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ Μπενὰτ τῆς Ρουμανίας. Μοῦ ἔγραφεν ἕνας χωρικὸς καὶ μοῦ ἐζητοῦσε τὸ χέρι μου... Εἶχε ἑπτὰ ἀγελάδες, μοῦ ἔγραφε, ἓξ βώδια καὶ ἕνα περίφημο κοτέτσι... Μοῦ ὑπέσχετο, ὅτι θὰ ἦταν καλὸς σύζυγος καὶ μοῦ ἔστελνε καὶ τὴ φωτογραφία του... Δὲν θυμᾶμαι πιὰ τὴ φυσιογνωμία του. Τὸ μόνο, ποὺ θυμᾶμαι εἶνε, ὅτι ἦταν ὁ κακομοίρης... στραβολαίμης!...

Τὴ στιγμή, ποὺ γράφονται ἡ γραμμὲς αὐτές, ἡ Μάρθα Ἔγκερθ βρίσκεται στὴν Πολωνία καὶ μόλις ἀποκατασταθῇ ἡ ὑγεία τοῦ Κιεπούρα, θὰ γίνουν οἱ γάμοι των, ἐν στενοτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ... Κι' ἔπειτα τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι θὰ κάνῃ τὸ γαμήλιο ταξίδι στὴν Ἀμερική, στὴν πατρίδα τοῦ φίλμ καὶ τῶν δολλαρίων!...

Ἀριστερὰ ἡ ξανθὴ «Μοῦσα» τοῦ Σοῦμπερτ, ἡ Μάρθα Ἔγκερθ, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου κυρία Κιεπούρα καὶ δεξιὰ ὁ γόης τραγουδιστής.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΦΗΜΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
Η ΜΕΓΑΛΟΦΥΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΣΕΡ ΤΖΩΝ ΚΟΧΡΑΝ

21ον

Ἀλλὰ τὸ ὡραῖο ὄνειρο ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ. Ὁ Καῖσαρ εἶχε ξεχασθῆ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς γαλήνης, ἐνῷ ἀλλοῦ ἦταν ὁ δρόμος του, γιὰ ἀλλοῦ τὸν προώριζε ἡ Ρώμη.

Εἰς τὴν Ἀσία, ὁ βασιλεὺς τοῦ Πόντου, ὁ Φαρνάκης, γινόταν ἀπειλητικός. Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ μὲ θλῖψι ἀναγκάσθηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν βασίλισσα γιὰ νὰ τραπῇ πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἔφυγε λίγες μέρες πρὶν φανῇ στὸν κόσμο ὁ γυιός του καὶ παιδὶ τῆς Κλεοπάτρας.

Τὴν φίλησε μ' ἕνα φιλὶ ἀτέλειωτο, τῆς ὑποσχέθηκε πὼς ὅλα, ὅλα τὰ μελλοντικά του σχέδια, οἱ μελλοντικοί του θρίαμβοι, θὰ εἶνε κοινοὶ μαζί της καὶ τράβηξε γιὰ τὴν Ἀσία. Στὴν Ἀλεξάνδρεια ἄφησε γιὰ προσωπικὴ ἀσφάλεια τῆς λατρευτῆς του ἐρωμένης τρεῖς λεγεῶνες κι' αὐτὲς ἑώρτασαν θριαμβευτικά, κατὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Καίσαρος, τὴν γέννησι τοῦ νέου βλαστοῦ. Ἦταν ἀγόρι!... Ἕνα παιδάκι, ἕνα ὡραῖο βρέφος, γεμᾶτο ἔκφρασι καὶ ὑγεία. Καὶ ἡ Κλεοπάτρα, ἐπιδεικτικά, τοὔδωσε τὸ ὄνομα τοῦ Καισαρίωνος.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁ Καῖσαρ, μὲ νέες δυνάμεις, εὐτυχὴς καὶ αἰσιόδοξος, ἐπήγαινε πρὸς τὴν Ἀσία. Ἡ ζωτικότης του ἦταν διπλάσια τώρα, γιατὶ ἀνεγνώριζε κάποιον σκοπὸ ζωῆς, ἡ σκέψεις του πετοῦσαν πρὸς τὴν νίκη, μιὰ νίκη θριαμβευτική, γιατὶ ἤθελε τρισάξιος νὰ φανῇ μπροστὰ στὴν Κλεοπάτρα.

Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀναχώρησί του ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια, διέσχισε τὴν Ἰουδαίαν καὶ ὠνόμασε ἀνθύπατο τὸν νεαρὸ ἀκόμη Ἡρώδη γιὰ νὰ τὸν ἀνταμείψῃ γιὰ τὶς ἐνισχύσεις ποὺ πρὸ καιροῦ τοῦ εἶχε φέρει ὁ πατέρας του.

Ὁρμητικός, ἀκάθεκτος, ἡρωικὸς κατέκτησε ταχύτατα ὅλην τὴν Μικρασίαν, κι' ὅταν στὸ τέλος, μέσα σὲ τέσσερες μόνον ὧρες ἐνίκησε κατὰ κράτος τὸν βασιλέα τοῦ Βοσπόρου Φαρνάκη, ἔστειλε στὴν Ρώμη τὸ περίφημο ἐκεῖνο λακωνικὸ καὶ περίφανο ἄγγελμα τοῦ θριάμβου του: «Ἦλθα, εἶδα, ἐνίκησα»...

Μὲ τὴν ἴδια ὁρμητικότητα καὶ τὴν ἴδια καλὴ τύχη γυρίζει ἔπειτα στὴν Ἰταλία, ὅπου οἱ ἐχθροί του εἶχαν ἀρχίσει νὰ συνωμοτοῦν καὶ νὰ κινοῦνται πάλιν ἐναντίον του, κτυπᾷ ἀμείλικτα ὅλους τοὺς ἀντιπάλους αὐτούς, ἐκστρατεύει στὴν Ἱσπανία καὶ στὴν Νουμιδία γιὰ νὰ συντρίψῃ καὶ τὶς τελευταῖες δυνάμεις τῶν πολεμίων τῆς ἀπόλυτης κυριαρχίας του.

Σ' ὅλο ὅμως αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ξεχνᾷ καθόλου τὴν Κλεοπάτρα, τὴν μόνη γυναῖκα ποὺ εἶχε σταθῆ ἱκανὴ νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἀδάμαστη θέλησι τοῦ Καίσαρος. Καὶ τῆς στέλνει τακτικὰ μακροσκελῆ γράμματα, κρατῶντας την ἐνήμερη τῶν θριάμβων του, καὶ κάνοντάς την νὰ χαίρεται κι' αὐτή. Τέλος ὁ θριαμβευτής, γυρίζοντας στὴν Ρώμη, ὅταν ἡ Σύγκλητος ἀπεφάσισε νὰ γίνουν ἐπὶ σαράντα ἡμέρες ἐπιβλητικὲς τελετὲς γιὰ τὸν πανηγυρισμὸ τῶν νικῶν του, ὁ Καῖσαρ, δίνοντας πιὰ ἐλεύθερη διέξοδο στὸ σφοδρὸ αἴσθημά του, ποὺ μὲ τὸν χωρισμὸ εἶχε γίνει ἀκόμα φλογερώτερο, προσκαλεῖ καὶ τὴν Κλεοπάτρα νὰ ἔλθῃ στὴν Αἰωνία Πόλι, μαζὶ μὲ τὸν Καισαρίωνα, τὸν γυιό της.

Ἡ Ἀλεξανδρινὴ βασίλισσα φθάνει στὴν Ρώμη ὄχι σὰν νικημένη ἢ ὑποτελής, ἀλλὰ σὰν σύμμαχος τῆς κραταιᾶς αὐτοκρατορίας, συνοδευομένη γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν σύζυγο καὶ ἀδελφό της Πτολεμαῖον καὶ ἀπὸ τὸν μικρὸ Καισαρίωνα, στὸν ὁποῖον ἐστήριζε τὶς περισσότερες ἐλπίδες της, γιὰ τὴν πραγματοποίησι τοῦ μεγαλεπηβόλου σχεδίου, ποὺ εἶχεν ὡριμάσει ἤδη μέσα στὸ μυαλό της: νὰ γίνῃ νόμιμη γυναῖκα τοῦ Καίσαρος καὶ νὰ συνενώσῃ τὸ βασίλειο τῆς Αἰγύπτου μὲ τὴν Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία, σὲ μιὰ ἑνιαία καὶ ἀπέραντη κοσμοκρατορία, στὴν ὁποίαν, χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ Ἀλεξάνδρεια θὰ κρατοῦσε τὰ πνευματικὰ σκῆπτρα.

Ἦταν τότε τὸ ἔτος 47 πρὸ Χριστοῦ. Στὴν Ὠστίαν τὴν ὑπεδέχθησαν μεγαλοπρεπῶς αἱ ρωμαϊκαὶ λεγεῶνες καὶ τὴν συνώδευσαν ἕως τὴν ἔπαυλιν τοῦ Καίσαρος, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Τιβέρεως, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ φιλοξενηθῇ. Ἡ Κλεοπάτρα δὲν μποροῦσε νὰ ποθήσῃ ἐπισημοτέραν ἀναγνώρισιν τῶν ἀξιώσεών της. Ὁ ρωμαϊκὸς λαὸς τὴν ἐπευφήμησε, καθημένην εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θριαμβευτοῦ Καίσαρος, μὲ τὸν μικρὸν Καισαρίωνα, τὸν ἐπί...ξον διάδοχον τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸ μέσον τῶν δύο. Ἡ Σύγκλητος ἐν συνεδριάσει της τὴν ἀνεκήρυξεν ἐπισήμως φίλην καὶ σύμμαχον τῆς Ρώμης καὶ κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Καίσαρος, ἀπεφάσισε νὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμά της, δίπλα εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, εἰς ἕνα ναὸν τοῦ ρωμαϊκοῦ Φόρου.

(Αὔριον ἡ συνέχεια)

ΒΑΡΒΑΡΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΠΟΥ ΘΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς, ἐκεῖ ὅπου οἱ ἀνυπότακτοι καὶ αἱμοχαρεῖς ἄγριοι στήνουν τοὺς τρελλοὺς χορούς των, γύρω ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν λευκῶν ποὺ ἐχρησίμευσαν ὡς γεῦμα των, ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερα νὰ βασιλεύουν οἱ πιὸ παράξενοι ἄγραφοι νόμοι. Μιὰ φυλὴ ἀγρίων, οἱ Σαμάν, διακρινόμενοι διὰ τὴν φανατικὴν εἰδωλολατρείαν της, συνηθίζει κάθε φορὰ ὅπου θὰ ἐνσκήψῃ μιὰ ἀγρία ἐπιδημία ἀνάμεσα σ' αὐτὴν νὰ ἐπικαλῆται μὲ τὴν πιὸ ἀλλόκοτη καὶ σπαρακτικὴ λειτουργία τὸ πνεῦμα τοῦ «ἀνέμου», γιὰ νὰ σαρώσῃ τὴν ἐπιδημία καὶ νὰ παύσῃ ὁ δεκατισμὸς τῶν ἀγρίων. Γιὰ νὰ ἐξευμενισθῇ ὅμως τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνέμου χρειάζονται καὶ θύματα, ἀνήκοντα εἰς τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν. Θυσιάζονται λοιπὸν τὰ παιδάκια τῶν ἀγρίων κατὰ δεκάδας, μέχρις ὅτου ἡ ἐπιδημία περιορισθῇ. Καὶ θυσιάζονται μ' ἕνα ἀπάνθρωπο τρόπον. Τὸ παιδάκι ποὺ ἐκλέγεται, τῇ συγκαταθέσει τῆς μητέρας του, ὡς ἐξιλαστήριον θῦμα, σφιχτοδένεται εἰς ἕνα δένδρο. Ἔπειτα οἱ ἄγριοι ἐξαπολύουν ἕνα πάνθηρα, τὸν ὁποῖον ἔχουν συλλάβει προηγουμένως γι' αὐτὸ τὸ σκοπό. Καὶ ὁ πάνθηρ κατακομματιάζει τὸ ἀτυχὲς θῦμα του, ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἐκβαλλόντων στιγγλιάρικες φωνὲς ἀγρίων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας μία ἀναπαράστασις τοῦ φρικτοῦ αὐτοῦ ἐξευμενισμοῦ τῶν πνευμάτων, δημοσιευομένη εἰς γαλλικὸν περιοδικόν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟ „ΠΑΛΛΑΣ"

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ
ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΠΩΣ ΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΦΙΛΜ ΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑΝ. — ΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἰαπωνικὴ πρεσβεία, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ «Ἑλληνοϊαπωνικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν», διωργάνωσε χθὲς τὴν 11ην π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου «Πάλλας» μίαν προβολὴν ὑπερόχων κινηματογραφικῶν φίλμ ἀναφερομένων γενικῶς εἰς ὅ,τι ὡραῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ χώρα τῶν Χρυσανθέμων κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχήν. Τὴν προβολὴν τῶν ὡραίων πραγματι αὐτῶν κινηματογραφικῶν φίλμ, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν κατ' ἐξοχὴν τοὺς φίλους τοῦ Τουρισμοῦ, παρηκολούθησεν ἐν σώματι σχεδὸν ἡ ἀθηναϊκὴ ἀριστοκρατία, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Ἀθήναις διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν ὑπουργείων, βουλευταί, γερουσιασταί, ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, δημοσιογράφοι, καλλιτέχναι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καὶ γενικῶς τὸ ἄνθος τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Μία σκηνὴ σὲ ἰαπωνικὸ δρόμο

Τὰ προβληθέντα φίλμ ἦσαν ἐν ὅλῳ τέσσαρα. Εἰς τὸ πρῶτον οἱ προσκεκλημένοι θεαταὶ εἶδαν τὰς δύο ἀρχαίας πρωτευούσας τῆς χώρας τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, τὴν Νάρα καὶ τὸ Κιότο, μὲ ὡραίας ἀπόψεις τῶν ἰδιοτύπων παλαιῶν ἰαπωνικῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων αὐτῶν, τρεῖς ναοὺς καὶ ὡραιότατα πάρκα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ περίφημον πάρκον Μαρουγιάμα, ὅπου ζοῦν κοπάδια ὁλόκληρα ἐξημερωμένων ζαρκαδιῶν καὶ ἐλαφιῶν τρεφομένων ἀπὸ τοὺς ζωοφίλους τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοὺς ξένους ἐπισκέπτας τῶν πάρκων. Τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι τὰ ἐλάφια συγκεντρώνονται ὅλα γύρω ἀπὸ ἕνα σαλπιγκτὴν ἰάπωνα μὲ ἕνα ἰδιόρρυθμον σάλπισμα, ὅπως θὰ συνεκεντροῦτο σύνταγμα στρατιωτῶν ἢ σχολεῖον ὁλόκληρον, οὕτως ὥστε τὸ θέαμα εἶνε πράγματι ὑπερόχως ὡραῖον.

Ἐντύπωσιν ἐπίσης ἔκαμεν ἡ προβολὴ ἱεροτελεστιῶν εἰς τοὺς ἀρχαίους ναοὺς τοῦ Κιότο καὶ τῆς Νάρα, ὅπου καθὼς εἶδαν οἱ ἀθηναῖοι, χρησιμοποιοῦνται, ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς μας χριστιανικοὺς ναοὺς κώδωνες, διαφέροντες μόνον πρὸς τὸ σύστημα ἐπικρούσεως.

Τὸ δεύτερον φίλμ περιελάμβανε λαϊκὰς ἰαπωνικὰς ἑορτάς, ὅπου μὲ μεγαλοπρέπειαν ἀσυνήθη εἰς τὴν Δύσιν, ὁ λιτοδίαιτος κατὰ τὰ ἄλλα ἰαπωνικὸς λαὸς διασκεδάζει μὲ χορούς, παρελάσεις, πομπάς, ἐξόχως διασκεδαστικὰ παιγνίδια κλπ.

Αἱ ἑορταὶ αὗται λαμβάνουν χώραν εἴτε εἰς τοὺς κοσμοβριθεῖς δρόμους τῶν μεγάλων ἰαπωνικῶν πόλεων, εἴτε εἰς πάρκα, εἴτε εἰς εὑρισκομένους πλησίον τῶν πόλεων ποταμοὺς καὶ λίμνας, μὲ γραφικὰς ὄχθας, καταφύτους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πυκνότατα δάση καὶ δένδρα περικαλλῆ. Κατὰ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας αὐτῆς, οἱ θεαταὶ εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰδοῦν καὶ τὰ λαϊκὰ ἰαπωνικὰ μουσικὰ ὄργανα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ τύμπανα κατέχουν ἐξαιρετικὴν θέσιν.

Εἰς τὸ τρίτον προβληθὲν φίλμ, οἱ θεαταὶ εἶδον τὴν σύγχρονον ἐξέλιξιν τῆς ζωῆς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν καὶ ἰδίως εἰς τὰς μεγάλας ἰαπωνικὰς πόλεις καὶ τὴν ἰαπωνικὴν πρωτεύουσαν. Οὕτω προεβλήθησαν ἀπόψεις τῶν κοσμοβριθῶν δρόμων τοῦ Τόκιο, μὲ τὰς ἐντελῶς εὐρωπαϊκὰς ρυμοτομίας καὶ πρασιάς, μὲ τοὺς σιδηροδρομικούς του σταθμούς, τὰ ξενοδοχεῖα του, τὰ τράμ, τὰ αὐτοκίνητα καὶ γενικῶς μὲ ὅ,τι εἰς κατακτήσεις τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἰαπωνία. Μεταξὺ ἄλλων, οἱ Ἀθηναῖοι εἶδαν ἕνα ἀτμοκίνητον ἀτομομπὶλ ἰαπωνικῆς ἐπινοήσεως καὶ κατασκευῆς, κέντρα διασκεδάσεως τῶν ἰαπωνικῶν μεγαλοπόλεων, γυμναστήρια, γυμναστικὰς ἐπιδείξεις νέων καὶ νεανίδων, χορούς, πατινάζ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδίδονται μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν αἱ Ἰαπωνίδες ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι προβάλλεται καὶ μία μικρὰ 11έτις Ἰαπωνὶς πατιναροῦσα μὲ καταπλησσούσαν ἐπιδεξιότητα κλπ.

Ἐπίσης προεβλήθησαν σκηναὶ ἀπὸ τὰς μεγάλας ἰαπωνικὰς πλάζ, ὅπου κατὰ χιλιάδας διακρίνονται οἱ λουόμενοι καὶ αἱ λουόμεναι εἰς τὰ κύματα τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τέλος ἡ μὶς Ἰαπωνία τοῦ 1934, μιὰ γλυκυτάτη Ἰαπωνικὴ ὀμορφιά, ποὺ ἤρεσε καὶ εἰς τούς... καυκασίους Ἀθηναίους, ὡς καὶ μερικαὶ ἀπόψεις ἐλιγμῶν τῶν ἰαπωνικῶν πολεμικῶν κατὰ τὰ γυμνάσια τοῦ ἰαπωνικοῦ στόλου εἰς τὸν Εἰρηνικὸν